

Θάυμα: Σηκώθηκα από το κρεβάτι μου χωρίς

Τον Αύγουστο μου

παρουσιάστηκαν δυνατοί πόνοι στα γόνατα.

Οι γιατροί τους οποίους επισκέφθηκα μου είπαν πως οι αρθρώσεις των γονάτων μου ήταν σε άσχημη κατάσταση και πέραν της φαρμακευτικής αγωγής μου συνέστησαν να αποφεύγω παντί τρόπο ακόμη και τα πεζοδρόμια.

Μετά την πάροδο 2 μηνών η κατάσταση παρέμενε η ίδια. Κατά τον μήνα Οκτώβριο και ημέρα Παρασκευή ανάγκαστηκα να ανεβοκατέβω περίπου 250 σκαλιά.

Το μεσημέρι στο σπίτι οι πόνοι στα γόνατά μου ήταν ανυπόφοροι. Ενημέρωσα τον θεράποντα ιατρό ο οποίος μου είπε πώς: «από Δευτέρα θα πρέπει να δρομολογήσουμε την μόνη λύση η οποία είναι η εγχείρηση».

Σημειώνω πως στενοχωριόμουν όχι μόνο για τους πόνους αλλά και για το γεγονός πως μου ήτο αδύνατο σε αυτή την κατάσταση να απισκεφθώ και το Άγιον Όρος που ήτο επιθυμία μου.

Το μεσημέρι της Παρασκευής εκείνης ξάπλωσα και με πήρε ο ύπνος μετά από τα

φάρμακα που πήρα. Ένοιωσα ένα χέρι να πιάνει το δικό μου και μια φωνή να μου λέει: «Θα έρθεις στο Όρος αλλά όχι έτσι». «Και βέβαια όπως είμαι δεν μπορώ να έρθω» απάντησα.

«Θα έρθεις» μου είπε πάλι η φωνή και το χέρι που με κρατούσε με τράβηξε και αφού περπάτησα πάνω στο νερό ανέβηκα ένα βουνό, κατέβηκα την άλλη πλαγιά και έξω από ένα κάστρο δίπλα στη θάλασσα το χέρι που με κρατούσε με άφησε και μια φωνή μου είπε: «Εδώ είμαι».

Ξύπνησα. Είπα το όνειρο στην γυναίκα μου και στον εαυτό μου είπα «καλό και ευλογημένο ας είναι».

Ζήτησα τηλεφωνικά από την κόρη μου, πού ευρίσκετο στο κέντρο της πόλης να μου αγοράσει μια κασέτα με ύμνους της μονής Ορμύλιας Χαλκιδικής. Η υπάλληλος του βιβλιοπωλείου μαζί με την κασέτα της έδωσε δώρο τον Παρακλητικό Κανόνα της Παναγίας Παραμυθίας εκδόσεως της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.

Όταν ήρθε η κόρη μου ξεφύλισσα το βιβλιάρaki αυτό και διάβασα στις τελευταίες σελίδες του τα θαύματα της Παναγίας. Έως τότε δεν γνώριζα που ακριβώς ευρίσκετο η Μονή Βατοπαιδίου και γι' αυτό ανέτρεξα στο χάρτη του Αγίου Όρους το οποίο έως τότε είχα επισκεφθεί δύο φορές.

Όταν είδα την τοποθεσία της Μονής τότε συνεδείασα την σχέση της τοποθεσίας της με το όνειρο και κατέληξα στο συμπέρασμα πως το χέρι που με κρατούσε ήταν της Παναγίας της Παραμυθίας. Ομολογώ ότι ανατρίχιασα σύγκορμος, δάκρυσα και με την οικογένειά μου δοξάσαμε την Χάρη της Παναγίας.

Έταξα δε στην βραδυνή προσευχή μου πως με την πρώτη ευκαιρία μεταβάσεώς μου εις το Όρος θα προστρέξω να προσκυνήσω την εικόνα της Παναγίας και στην χάρη της θα αφιερώσω μία χρυσή καρδούλα, δώρο της γυναίκας μου κατά την ημέρα του αρραβώνα μας.

Το Σάββατο το πρωί, την επομένη δηλαδή, σηκώθηκα από το κρεβάτι μου χωρίς πόνους και με μια πρωτόγνωρη δύναμη. Από τότε δεν έχω κανένα πρόβλημα.

Ευχαριστώ την Παναγία, που με αξίωσε να έλθω στο Όρος και να εκπληρώσω το τάμα μου.

Πηγή: ekklisiaonline.gr